

[H. C. Hansen.]

adskillige Akkordordninger ikke kan holde, at det i meget høj Grad drejer sig om frivillige Akkorder.

Naar man nu gaar til en Forlængelse, er det jo i Virkeligheden kun af Moratoriebestemmelsen. Der er to Ting, som ændres i den nuværende Lovgivning. For det første bortfalder Skifterettens Kompetence til at skønne over, hvorvidt vedkommende Akkordsøger kan fortsætte Bedriften paa det ved Akkorden skabte Grundlag. Jeg hilser med stor Tilfredshed, at det bliver taget ud af Loven — det er Bestemmelserne i den nuværende Lovs § 4, Punkt 4. Jeg tror, at Akkordudvalgene har de bedste Betingelser for at skønne i saa Henseende, for saa vidt man overhovedet kan skønne. Skifteforvalteren, som jo ikke er Landmand og ikke kan være kendt med de Forhold, som det drejer sig om, kan selvfølgelig ikke foretage det Skøn, og derfor hilser jeg med stor Tilfredshed, at Loven foreslaas ændret paa dette Punkt.

For det andet indskrænkes Skifteforvalterens Ret ifølge den nugældende Lov til at foranledige en anden Vurdering end den, Akkordudvalgene er bundet til. Det er bestridt af Skifteforvalteren i en af Aalborg Amts Retskredse, at den af Akkordudvalget afgivne Vurdering kunde lægges til Grund i alle Tilfælde, idet Akkordudvalget, som jeg allerede har nævnt, er bundet til Ejendomsskylden plus eller minus 10 pCt. med Tillæg af Værdien af de forefundne Besætninger og Driftsmateriel. Skifteforvalteren har ment i Henhold til § 4, Punkt 4, at hvis den af Skyldneren tilbudte Dividende staar i betydelig Misforhold til Skyldnerens Midler, kan der foretages en Omvurdering. Det var en meget uheldig Afgørelse. Naar det drejer sig om Ejendomme, som er i mindre god Drift og derfor bedre kan presses ind i de Rammer, som Akkordudvalgene er bundet til, kan denne Afgørelse ikke spille nogen Rolle, men naar det drejer sig om Ejendomme i udmærket Drift og navnlig med vel vedligeholdte Bygninger, altsaa om en Bedrift, hvor Ejeren har gjort sit bedste, kan Handelsværdien skønnes at ligge betydeligt over den Vurdering, som Akkordudvalget er bundet til. Det kunde have til Følge, at den Mand, som først og fremmest skulde have Lov til at fortsætte Bedriften, blev slaet ud. Dertil kommer, at der kan være Liebhaber over for en Ejendom; en Køber, som gerne vil besidde den og gerne vil give en Overpris, kan melde sig. Derfor hilser jeg med Tilfredshed, at

det nu er tydeliggjort, at det, Akkordudvalget er bundet til, ogsaa skal være bindende over for Skifteforvalteren.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen pegede paa, at der blev gjort stor Uret over for Kreditorer. Nu er en Kreditor selvfølgelig altid misfornøjet, naar han ikke kan faa sine Penge, det er kun naturligt, men min Erfaring fra Arbejdet i Akkordudvalget er, at det kun kan dreje sig om Ubetydeligheder, naar Talen er om Haandværkere, handlende og næringsdrivende — hvis der da overhovedet har været Mulighed for, at de kunde faa den mindste Smule, uden at der netop var opnaaet Akkord. Det er muligt, at der kan paavises en Prioritetshaver, som, hvis han fik Lov til at afhænde Ejendommen ved Tvangsauktion, kunde indkassere et mindre Beløb; det drejer sig navnlig om saadanne, som har solgt en Ejendom for nogle Aar siden og har staaende en Prioritet, der er forfalden til Udbetaling. Men vedkommende har som Regel faaet en stor Overpris for sin Ejendom, saa nogen stor Uret synes jeg alligevel ikke, der kan gøres ham.

Noget andet er Forholdet med de Kreditorer, der ikke er sikret ved Panteret. Naar en Mand først er naaet dertil, at han er nødsaget til at søge Akkord og kun kan tvangsrealisere, kan man næsten opstille det som en fuldkommen sikker Regel, at der intet bliver til de løse Kreditorer. Opnaas der Akkord i Henhold til den foreliggende Akkordlov, kan de løse Kreditorer dog vælge imellem, om de vil have en Akkordordning eller vil have deres Fordringer indestaaende for saa muligt senere at faa noget udbetalt eller maaske det hele. Gaar en løs Kreditor saaledes ind paa Akkord, faar han i alt Fald noget, gaar han til Tvangsauktion, faar han intet. Derfor tror jeg, at den Kritik, der rejses mod Loven, Talen om den Uret, den øver, er langt, langt mindre berettiget end antaget.

Hvorvidt de Akkorder, der indgaas, kan holde, beror jo paa mange Ting, først og fremmest paa, hvordan de økonomiske Forhold arter sig her i Landet. Men givet er det, at hvis den Lovgivning, der her er Tale om, sammen med den øvrige Hjælpe Lovgivning ikke var blevet iværksat, var mange Mennesker ikke blevet hjulpet, medens de nu faar Betingelser og Muligheder for at kunne fortsætte paa deres Ejendomme. Jeg tør forsikre det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen for, at adskillige af de unge Mennesker, som Akkordudvalgene kommer ud til, unge Mennesker, som har passet deres Bedrifter upaaklageligt og tit